

Algoritmizácia a programovanie

11. prednáška

Ján Grman

Obsah

1. typová konverzia
2. preprocessor

Typová konverzia

Typová konverzia

- prevod premennej určitého typu na iný typ
 - napr. `int` na `float`
- dva druhy konverzií:
 - implicitná - samovoľná, automatická
 - explicitná - vynútená, požadovaná

Pravidlá implicitnej typovej konverzie

1. pred vykonaním operácie sa samostatné operandy konvertujú:
 - kedykoľvek sa objaví typ **char** alebo **short** **int**, konvertuje sa na **int**
 - všetky operandy **unsigned char** a **unsigned short** sa konvertujú na **int** - ak **int** nepretečie, inak na **unsigned int**

Pravidlá implicitnej typovej konverzie

2. ak majú dva operandy jednej operácie rôzny typ, operand s nižšou prioritou je konvertovaný na typ s vyššou prioritou podľa hierarchie:

int	⇒ unsigned int
unsigned int	⇒ long
long	⇒ unsigned long
unsigned long	⇒ float
float	⇒ double
double	⇒ long double

- **int** má najnižšiu prioritu
- jeden operand typu **float** a druhý nižšiu prioritu, druhý ⇒ **float**

Pravidlá implicitnej typovej konverzie

3. v priradovacích príkazoch je typ na pravej strane konvertovaný na typ z ľavej strany

– napr.:

```
double x;  
  
x = 5;
```

x bude mať hodnotu 5.0

```
int i;  
  
i = 5.0;
```

i bude mať hodnotu 5

Príklady


```
char c;
```

```
c = 1;
```

```
c++;
```

```
c = c + '1';
```

1 je konvertované na **char**, c obsahuje znak
"**ctrl A**"

c obsahuje znak "**ctrl B**"

ordinálne číslo znaku '1' je 49, teda c
obsahuje znak s ordinálnym číslom 51, teda
znak '3'

Príklady


```
int i;
```

```
i = 'A';  
i = 'A' + 2;  
i = 3.8;
```

i obsahuje ordinálne číslo znaku 'A', teda 65

c obsahuje znak číslo 67 (ordinálne číslo znaku 'C')

i bude mať hodnotu 3 (0.8 sa odreže)

Príklady


```
double g;  
int i;  
char c;  
  
g = 5;  
i = g * c;
```

g obsahuje číslo 5.0

najprv sa **c** skonvertuje na **int**, potom sa **c** skonvertuje na **double**, výsledok **g * c** je **double**, ale podľa pravidla 3 sa skonvertuje na **int** a priradí **i**

Explicitná typová konverzia

- pretypovanie
 - jazyk C dovoľuje takmer ľubovoľnú konverziu → riziko, že to bude nevhodné
- syntax: **(typ) výraz**
- príklady:

<code>(int) char_vyraz</code>	- prevod znaku na ordinálne číslo
<code>(char) int_vyraz</code>	- prevod ordinálneho čísla na znak
<code>(int) double_vyraz</code>	- odrezanie desatinnej časti
<code>(double) int_vyraz</code>	- prevod celého čísla na reálne
<code>(double) float_vyraz</code>	- zväčšenie presnosti

Explicitná typová konverzia

- najčastejšie na pretypovanie ukazovateľov
- príklad použitia :

```
#include <math.h>
...
int i = 10;
double f;
f = sqrt((double) i);
```

`sqrt()` vráti druhú odmocninu

nie je to nutné, ale čitatelné (nutné to bolo v prvých verziách jazyka C)

Príklad 4: typová konverzia

program načíta tri celé čísla a vypíše ich priemer na dve desatinné čísla

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    int x, y, z;

    printf("Zadajte 3 cele cisla: ");
    scanf("%d %d %d", &x, &y, &z);

    printf("Priemer: %.2f\n", (x+y+z) / 3.0);
    return 0;
}
```

Preprocesor

Činnosť preprocesora

- spracováva zdrojový text **PRED** komplilátorom
- zamieňa text, napr. identifikátory konštánt za číselné hodnoty
- vypustí zo zdrojového textu všetky komentáre
- prevádzza podmienený preklad
- nekontroluje syntakticú správnosť programu
- riadok, ktorý má spracovať preprocesor sa začína znakom **#**

Konštrukcie pre preprocesor

- definovanie makra

```
#define meno_makra text
```

- zrušenie definície makra

```
#undef meno_makra
```

- podmienený preklad v závislosti na konštante **konst**

```
#if konst  
#elif #else #endif
```

Konštrukcie pre preprocesor

- vloženie textu zo špecifikovaného súboru zo systémového adresára

```
#include <filename>
```

- vloženie textu zo špecifikovaného súboru v adresári používateľa

```
#include "filename"
```

- výpis chybových správ vo fáze predspracovania

```
#error text
```

Konštrukcie pre preprocesor

- podmienený preklad v závislosti od toho, či je makro definované, alebo nedefinované

```
#ifdef meno_makra  
#elif #else #endif
```

- podmienený preklad v závislosti od toho, či je makro nedefinované, alebo definované

```
#ifndef meno_makra  
#elif #else #endif
```

Konštanty - makrá bez parametrov

- symbolické konštanty
- používajú sa často (zbavujú program "magických čísel")
- väčšinou definované na začiatku modulu
- platnosť konštánt je do konca modulu
- náhrada konštanty hodnotou - rozvoj (expanzia) makra

Pravidlá pre písanie konštánt

- mená konštánt - veľkými písmenami
- meno konštanty je od hodnoty oddelené apsoň jednou medzerou
- za hodnotou by mal byť vysvetľujúci komentár
- nové konštantly môžu využívať skôr definované konštantly
- ak je hodnota konštanty dlhšia ako riadok, musí byť na konci riadku znak \ (nie je súčasťou makra)

Príklady definovania konštánt


```
#define MAX 1000
#define PI 3.14
#define DVE_PI (2 * PI)
#define MOD %
#define AND &&
#define MENO_SUBORU "list.txt"
#define DLHA_KONSTANTA Toto je dlha konstanta, \
    ktorá sa nezmesti do jednoho riadku.
```

- za hodnotou nie je ;
- medzi menom konštanty a jej hodnotou nie je =

Príklad požitia konštanty: výpočet obsahu kruhu


```
#include <stdio.h>
#define PI 3.14

int main() {
    double r;

    printf("Zadajte polomer: ");
    scanf("%lf" &r);
    printf("Obvod kruhu s polomerom %f je %f\n",
           r, 2 * r * PI);

    return 0;
}
```

Príklad použitia konštanty: malé písmená zmení na veľké


```
#include <stdio.h>
#define POSUN ('a' - 'A')
#define EOLN '\n'
#define PRED_MALE '*'

int main() {
    int c;

    while((c = getchar()) != EOLN) {
        if (c >= 'a' && c <= 'z') {
            putchar(PRED_MALE);
            putchar(c - POSUN);
        }
        else
            putchar(c);
    }
    return 0;
}
```

ak je symbolickou konštantou výraz, vhodné je uzavrieť ho do zátvoriek

malé písmeno zmení na veľké a pred neho vypíše '*', inak vypíše načítaný znak

Kedy sa nerozvinie makro

- makro sa nerozvinie, ak je uzatvorené v úvodzovkách

```
#define MENO      "Katka"  
...  
printf("Volam sa MENO");  
  
printf("Volam sa %s", MENO);
```

vypíše sa:
Volam sa MENO

vypíše sa:
Volam sa Katka

Prekrývanie definícií

- nová definícia prekrýva starú, pokiaľ je rovnaká (to ani nemá zmysel)
- ak nie je rovnaká:
 - zrušiť starú definíciu: **#undef meno_makra**
 - definovať meno_makra

```
#define POCET 10
#undef POCET
#define POCET 20
```

Makro ako skrytá časť programu


```
#define ERROR { printf("Chyba v datch.\n"); }
```

- pri použití nie je makro ukončené bodkočiarkou:

```
if (x == 0)
    ERROR
else
    y = y / x;
```

Makrás s parametrami

- krátká a často používaná funkcia vykonávajúca jednoduchý výpočet
 - problém s efektivitou (prenášanie parametrov a úschova návratovej hodnoty je časovo náročnejšia ako výpočet)
 - preto namiesto funkcie - makro (to sa pri preprocesingu rozvinie)
- je potrebné sa rozhodnúť medzi
 - funkcia: kratší ale pomalší program
 - makro: rýchlejší ale dlhší program

Makrá s parametrami

- nazývajú sa vkladané funkcie - rozvitie makra znamená, že sa meno makra nahradí jeho telom

definícia makra

```
#define je_velke(c) ((c) >= 'A' && (c) <= 'Z')
```

- zátvorka, v ktorej sú argumenty funkcie - hned' za názvom makra (bez medzery)

v zdrojovom súbore

```
ch = je_velke(ch) ? ch + ('a' - 'A') : ch;
```

rozvinie sa

```
ch = ((ch) >= 'A' && (ch) <= 'Z') ? ch + ('a' - 'A') : ch;
```

Makrá s parametrami

- telo makra - uzavriť do zátvoriek, inak môžu nastat' chyby, napr.:

```
#define sqrt(x) x * x  
...  
f + g * f + g;
```

po rozvinutí makra

- správne

```
#define sqrt(x) ((x) * (x))  
...  
((f + g) * (f + g));
```

po rozvinutí makra

Preddefinované makrá

- **getchar()** a **putchar()** (v **stdio.h**)

```
#define getchar() getc(stdin)  
#define putchar(c) putc(c, stdout)
```

- makrá v **ctype.h** - makrá na určenie typu znaku
 - **isalnum** - vráti 1, ak je znak číslica alebo malé písmeno
 - **isalpha** - vráti 1, ak je znak malé alebo veľké písmeno
 - **isascii** - vráti 1, ak je znak ASCII znak (0 až 127)
 - **iscntrl** - vráti 1, ak je znak Ctrl znak (1 až 26)
 - ...
 - viac v Herout: Učebnice jazyka C

Preddefinované makrá

- makrá v `ctype.h` - makrá na konverziu znaku
 - `tolower` - konverzia na malé písmeno
 - `toupper` - konverzia na veľké písmeno
 - `toascii` - prevod na ASCII - len najnižších 7 bitov je významných

Vkladanie súborov

- vkladanie systémových súborov < >
- vkladanie súborov v aktuálnom adresári " "

```
#include <stdio.h>
#include <ctype.h>
#include "KONSTANTY.H"
```

Podmienený preklad

- u väčších programov
 - ladiace časti - napr. pomocné výpisy
- program
 - trvalá časť
 - voliteľná časť (napr. pri ladení, alebo ak je argumentom programu nejaký prepínač)

Riadenie prekladu hodnotou konštantného výrazu


```
#if konstantny_vyraz  
    cast_1  
#else  
    cast_2  
#endif
```

ak je hodnota konštantného výrazu nenulová, vykoná sa časť 1, inak časť 2

```
#if 0  
    cast programu, co  
    ma byt vyniechaná  
#endif
```

ak pri testovaní nechcete prekladať časť programu, namiesto /* */ (problém by robili vhnezdene komentáre)

Riadenie prekladu hodnotou konštantného makra


```
#define PCAT 1

#if PCAT
    #include <conio.h>
#else
    #include <stdio.h>
#endif
```

- ak je program závislý na konkrétnom počítači
- ak na PC/AT - definujeme PCAT na 1, inak na 0

Riadenie prekladu definíciou makra


```
#define PCAT

#ifndef PCAT
    #include <conio.h>
#else
    #include <stdio.h>
#endif
```

- ak je program závislý na konkrétnom počítači
- ak na PC/AT - definujeme PCAT (bez hodnoty),
- stačí, že je konštanta definovaná

```
#ifndef PCAT
```

- ak nie je definovaná konštanta

```
#undef PCAT
```

- zrušenie definície makra

Operátory `defined`, `#elif` a `#error`

- `#ifdef`, alebo `#ifndef` zistujú existenciu len jednoho symbolu, čo neumožňuje kombinovať viaceré
- ak treba kombinovať viaceré podmienky:

```
#if defined TEST
```

```
#if !defined TEST
```

- `#elif` - má význam else-if
- `#error` - umožňuje výpis chybových správ (v priebehu preprocesingu - nespustí sa komplilácia)

Operátory defined, #elif a #error

- príklad


```
#if defined(ZAKLADNY)      &&      defined(DEBUG)
    #define VERZIA_LADENIA      1
#elif defined(STREDNY)      &&      defined(DEBUG)
    #define VERZIA_LADENIA      2
#elif !defined(DEBUG)
    #error Ladiacu verziu nie je mozne pripravit!
#else
    #define VERZIA_LADENIA      3
#endif
```

Oddelený preklad

- program sa delí na menšie časti - moduly
 - logicky sa program delí na časti
 - je veľký
 - pracuje na ňom viac programátorov
 - aby bol prehľadný
- moduly
 - oddelené - zvlášť súbory
 - obsahujú premenné a **funkcie**, ktoré môžu povoliť alebo zakázať používať inými modulmi

najprv musíme
prebrať funkcie...

Príklady

Príklad 1

program vypíše súčet prvých **N** čísel,
kde **N** je symbolická konštanta

```
#include <stdio.h>
#define N 5

int main() {
    int i, suma = 0;

    for (i = 1; i <= N; i++)
        sum += i;

    printf("Sucet prvyh %d cisel je %d\n", N, suma);
    return 0;
}
```

Príklad 2

program použije makro `na_tretiu(x)`,
ktorá bude počítať tretiu mocninu a
použije ho v rôznych výrazoch

```
#include <stdio.h>
```

```
#define na_tretiu(x)  ((x) * (x) * (x))
```

```
int main(void) {
```

```
    int i = 2,  
        j = 3;
```

```
    printf("%d^3 = %d", 3, na_tretiu(3));
```

```
    printf("%d^3 = %d", i, na_tretiu(i));
```

```
    printf("%d^3 = %d", 2+3, na_tretiu(2+3));
```

```
    printf("%d^3 = %d", i*j+1, na_tretiu(i*j+1));
```

```
    return 0;
```

```
}
```

$$2+3*2+3*2+3 = \\ (nie 12)$$

$$2*3+1*2*3+\\ 3+1 = 19,$$

$$3^3 = 9$$

$$2^5 \quad 5^3 =$$

Príklad 3

program zistí, či bola načítaná nula -
pomocou makra `citaj_int(x)`

```
#include <stdio.h>

#define citaj_int(i) (scanf("%d", &i), i)

int main() {
    int j, k;

    printf("Zadajte cele cislo: ");
    if((j = citaj_int(k)) == 0)
        printf("Bola nacitana nula.\n");
    printf("Bolo nacitane cislo %d", k);
    return 0;
}
```

Príklad 4

```
#include <stdio.h>
#define LADENIE
int main() {
    int x, y, nasobok = 0;

    printf("Zadajte dve cisla: ");
    scanf("%d %d", &x, &y);

    printf("%d * %d = ", x, y);
    for(; y>0; y--) {
        nasobok += x;

#ifndef LADENIE
        printf("\n(y: %d, nasobok: %d)\n", y, nasobok);
#endif

    }
    printf("%d\n", nasobok);
    return 0;
}
```

program vynásobí dve čísla len pomocou sčítovania, v cykle použijeme ladiace výpisy